

Quapropter Archilochus rectè cum amicos incusaret, ad animum loquitur inquietus: *Non tu quidem ab amicis lanceis transfusus es?* Quod dominatur & quod libertatem seruat, ab hac potentia animi existit: dominans enim & inuitus est animus. Nec bene se habet dicere, quod aduersus ignotos debent esse infesti: nam aduersus neminem tales esse oportet. neque sunt magnanimi homines natura infesti, nisi contra iniuriantes. Hoc autem magis contra notos familiarisque patiuntur, quod dictum est prius, si iniuriatos sibi existimant. Et hoc non sine ratione contingit. à quibus enim deberi sibi beneficium expectant, ab eisdem non solum priuari beneficio, sed in super lædi se putant. Vnde in proverbio dicitur. *Fratrum contentiones & in e sunt acerbissima. & qui se nimium amant, hi se nimium oderunt.* De hominibus igitur qui in republica futuri sint, & quot esse oportet, & quales natura, & de regione, quantam, & qualem, ferè determinatum est, non enim eadem certitudo quaerenda est, in his quæ per rationes, & in his quæ sunt per sensum.

CAPVT VIII.

Cum verò vt aliorum secundum naturam consistentium, non hæ sunt partes totius consistentiæ, sine quibus totum esse non potest: palam quòd nec ciuitatis ponendum est esse partes, quæcunque ciuitatibus existere necessariò oportet, nec alterius cuiusque communionis, ex qua fit vnum aliquod genus. Vnum enim quid & commune esse debet communicantibus, siue æquale, siue inæquale suscipiant: seu siue alimentum id sit, siue agri quantitas, siue aliud tale. sed quando hoc gratia huius, hoc autem non gratia, nihil in his commune: sed aut huic quidem face-
 re, huic autem accipere. dico autem velut organo omni ad id opus, quod fit & opificibus. Domui enim ad ædificatorem nihil est quòd fiat commune, sed est domus gratia ædificatorum ars. Quapropter possessione quidem indiget ciuitas: nulla tamen pars ciuitatis est possessio, multa vero animata sunt possessionis partes. Ciuitas autem communio quædam est similitum gratia vitæ, vt maxime fieri potest optimæ. Cum verò fit felicitas optimum, ipsa autem virtutis operatio, & vsus quidam perfectus: contingat autem ita vt aliqui illius recipiant participationem,

A διὰ καὶ Ἀρχιλόχος παρασηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλέων, διδόμεται πρὸς τὸν θυμὸν.
 Οὐ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάρχου;
 καὶ τὸ ἀρχεῖν ἐγὼ τὸ ἐλευθέρον ὄπωπὴς δινᾶ-
 μοιως ἐπιπέτῃ ἐπαρχὴν πᾶσιν ἀρχεὶν γὰρ καὶ
 αἰήθητον ὁ θυμὸς. οὐ καλῶς δὲ ἐξήλθη·
 χαλεποὺς δὲ πρὸς τοὺς ἀγνώστους πρὸς οὐθέν-
 να γὰρ ἐστὶ κατὰ φύσιν. οὐδὲ εἰσὶν οἱ μεγάλοι
 ἤτις τὴν φύσιν ἀρετοί, πλὴν πρὸς τοὺς
 ἀδικουμένους. τίτε δὲ μάλλον ἐπὶ πρὸς ἐόν-
 σωθῆς; πᾶρχουσι, ὅσον εἴρηται ὑποθέσει,
 αἱ ἀδικουμέναι νομισώσι. καὶ πᾶσι συμβαίνει
 καὶ λόγον· παρ’ οἷς γὰρ ὀφείλωται δεῖν
 τὴν ὑπεργεσίαν ὑπολαμβάνουσι, πρὸς τὰ
 βλάβει, καὶ ταύτης ὄποσιν εἴρωται νομι-
 σίν. ὅθεν εἴρηται,
 Χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν καὶ,
 οἱ τοὶ πάρα σφῆρατες, οἳ γὰρ πάρα μι-
 σῶσι.
 ἀπελὼν οὐδ’ ἔστι πολετευομένων, πότις τε ὑ-
 παρχεῖ δεῖν, καὶ ποίους τινας τὴν φύσιν ἐπὶ τῆ
 τὴν χώραν ἄσπον τε τινα, καὶ ποίαν τινα, διὰ
 εἰρητῆς καὶ οὐ γὰρ τὴν αὐτὴ ἀκρίβειαν δεῖ
 ζῆται διὰ τε τῆς λόγον καὶ τῆς γεννηομένην
 διὰ τῆς αἰσθητικῆς.
 Κερδῆσον η.
 Επειδὴ ὡς πρὸ τῆς ὁμῆας τῆς καὶ φύσιν
 σιωπῶτων, οὐ ταῦτά ἐστι μέρη τῆς
 ὅλης συστάσεως, ὅσον αὐτὸ ὅλον ἐκ αἱ εἶναι, δι-
 λον ὡς οὐδὲ πόλεως μέρη διετόν, ὅσα τῆς
 πόλεως ἀναρχεῖν ὑπαρχεῖν, οὐδ’ ὁμῆας
 κοινοῦσθαι οὐδὲ μετὰ ἐξ ἧς ἐπὶ τὸ γένος. ἐν
 γὰρ πᾶσι κοινὸν ἐστὶ δεῖν καὶ ταῦτ’ οἰκο-
 νομία, ἀπὸ τῆς αἰσθητικῆς μεταλαμβάνουσι. ὅθεν, εἴτε
 ἔσφῃ πᾶσι δεῖν, εἴτε χωρῶς πλῆθος, εἴτε ὁμ-
 λό πᾶσι τοιοῦτων ὅσον. ὅταν δὲ ἢ τὸ μῆ-
 τῆς τοῦ ἐνεκεν, τὸ δὲ οὐ ἐνεκεν, οὐδὲν ἐν γὰ
 τούτοις κοινόν. ἀλλ’ ἢ τὰ μῆ ποιεῖται, τὰ δὲ
 λαβεῖν λέγει δὲ ὁμῆας τε παντὶ πρὸς
 τὸ γεννηομένων ἔργον, καὶ τοῖς δημιουργοῖς
 οἰκία γὰρ πρὸς οἰκοδόμων, οὐδὲν ὅσον ὁ γένε-
 ται κοινόν, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς οἰκίας χωρῶν ἢ τῆς
 οἰκοδόμων τέχνη. διὰ κτήσεως μὲν δὲ τῆς
 πόλεως. οὐδὲν δὲ ὅσον ἢ κτήσις μέσος τῆς
 πόλεως. πολλὰ δὲ ἔμφυχα μέρη τῆς κτήσεως
 ὅσον ἢ ὅσον πόλις κοινοῦσθαι τίς ἐστὶ τῆς ὁμοῦσθαι
 ὅσον ἢ ὅσον διδασκαλία τὸ ἀρετον αὐτῆς ἢ ἀρετικῆς ἐπὶ
 γὰ καὶ κατὰ τις τέλει· συμμέθετα δὲ οὕτως, ὥστε τοῖς ἀπὸ ἐπὶ ἕκαστον μετέχειν αὐτῆς,
 ποῖς ἴ